

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 867/24
17.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, мр Сретка Јанковића и Драгољуба Албијанића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 3 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Станковића, изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду К.бр.1081/18 од 13.03.2024. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, **дана 17. септембра 2024. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Станковића, а пресуда Трећег основног суда у Београду К.бр.1081/18 од 13.03.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр.1081/18 од 13.03.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 3 у вези става 1 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године.

Сходно одредби члана 84 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезног лечења алкохоличара, која ће се према окривљеном извршити у Заводу за извршење казне затвора или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и има трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора. Време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора.

Оштећена ББ, сходно одредби члана 258 ЗКП, упућена је да имовинскоправни захтев може остварити у парничном поступку.

Окривљени АА, сходно одредби члана 264 ЗКП, ослобођен је дужености да накнади трошкове кривичног поступка, те исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Трећег основног јавног тужилаштва у Београду због одлуке о кривичној санкцији из члана 437 став 1 тачка 4 у вези члана 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеном АА изрећи казну затвора у трајању од 3 године;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Станковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење или да преиначи побијану пресуду на начин да се у погледу догађаја од 18.11.2014. године оптужба одбије због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, а у погледу догађаја од 08.06.2014. и 16.12.2016. године да се окривљени ослободи од оптужбе.

На жалбу јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду одговор је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Станковић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу јавног тужиоца као неосновану.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.909/24 од 30.07.2024. године предложио је да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца, преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији у смислу жалбених предлога тужиоца, а да жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду, одржао је седницу већа, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, жалбама, те одговором на жалбу, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка, тако што се истиче да пресуда нема разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, па се указује да је у односу на догађај од 18.11.2014. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, јер се ради о кривичном делу из члана 194 став 1 КЗ, с обзиром да је у иницијалном оптужном акту наведено да керамичка шоља није средство подобно да тело тешко повреди, па је у прецизираном оптужном акту то промењено, а да је неприхватљиво да је керамичка шоља средство подобно да тело тешко повреди, а суд није ни образложио због чега је дошао до таквог закључка. Даље се истиче да је нејасно због чега се по различитим критеријумима оцењују искази сведока ВВ и искази оштећене ББ, те да се исказима

оштећене ББ не може поклонити вера, имајући у виду медицинску документацију и вештачење оштећене. Истиче се да је одбрана АА у односу на догађај од 08.06.2014. године сагласна исказу сведока ВВ, што оповргава исказ оштећене, те да је налаз и мишљење вештака др Зорана Бајина незаконит доказ, јер на истом не постоји пријемни печат тужилаштва, односно прибављен је супротно позитивним прописима и оспорава се оцена доказа коју је дао првостепени суд и даје сопствена оцена изведених доказа.

По оцени овог суда побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд на основу свих изведених и савесно цењених доказа, који су ближе означени у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, извео закључак о постојању чињеница, како оних који чине обележја кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

Правилно је првостепени суд одбио предлог одбране да се из списка предмета издвоје налаз и мишљење вештака др Зорана Бајина од 20.11.2017. године као незаконит, јер се наводима браниоца да не постоји пријемни печат на налазу и мишљењу вештака не доводи у питање законитост овог налаза, с обзиром да се ради о доказу који је законит, јер није прибављен противно одредби члана 16 став 1 ЗКП, начин прибављања овог доказа који није у супротности са Уставом, ЗКП, ни другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права.

По оцени овог суда правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање, тако што није прихватио одбрану окривљеног АА, налазећи да је иста неуверљива и у супротности са осталим изведеним доказима, односно исказом сведока оштећене ББ и писаним доказима, односно налазима и мишљењима вештака медицинске струке. Наиме, суд прихвата исказ сведока оштећене ББ, с обзиром да је током целог поступка био јасан, детаљан, искрен, уверљив и у довољној мери одређен, при чему је иста објаснила хронологију појединачних радњи извршења кривичног дела које је описано у изреци пресуде у погледу времена, места и начина извршења и сваку повреду, детаљно и појединачно описала које повреде јој је у три наврата нанео окривљени, а које су констатоване медицинским вештачењем. Одбрану окривљеног суд не прихвата, јер је супротна налазу и мишљењу вештака др Бојане Кеџман од 26.10.2020. године, из кога произилази да је оштећена способна да учествује у судском поступку, да схвати природу и сврху кривичног поступка, разуме поједине процесне радње и њихове последице, изнесе исказ, те да су проблеми у комуникацији са испитаницом везани за изражено оштећење слуха из ког разлога је неопходно стрпљење, понављање питања више пута изразито гласно и споро постављање питања, при чему је исказ оштећене у сагласности са налазом и мишљењем комисије вештака специјалисте за психијатрију др Светлане Никшић и спец.мед. психологије Гордана Ковач Гавриловић о урачунљивости и душевном стању ББ, из кога произилази да је она способна за адекватну перцепцију, меморисање и репродукцију доживљених догађаја, да код ње није регистровано постојање склоности ка конфабулацијама и патолошком лагању и да је способна да учествује у кривичном поступку у својству сведока и да верно репродукује догађаје, као и мишљењем комисије да се оштећена осећа угроженом од стране окривљеног. Првостепени суд образлаже због чега не прихвата исказ сведока мајке окривљеног ВВ, сматрајући да је иста пристрасна према окривљеном, јер јој је

син и да је то необјективни сведок, а с друге стране није искључио и могућност да је мајка осећала и одређену дозу страха од сина, са којим је након критичног догађаја наставила да живи у заједничком домаћинству, а који је више пута исказивао насилно понашање према њој и према оштећеној, што произилази из извештаја органа старатељства.

Правилно је првостепени суд прихватио исказ оштећене ББ и детаљно га образложио, као и налаз и мишљење вештака, везано за повреде које је критичним приликама задобила оштећена, налаз и мишљење вештака неуропсихијатра, везано за психичко стање оштећене и налаз и мишљење вештака везано за урачунљивост окривљеног АА, те налазе и мишљења Градског центра за социјални рад у Београду Одељење Нови Београд пред којим Центром је вођено више поступака у вези заштите од насиља у породици и из кога произилази да се породица ... налазила на евиденцији овог органа од септембра 2014. године, да је у протеклом периоду вођено више поступака у вези заштите од насиља у породици ББ и ВВ, да је овај орган старатељства у више наврата достављао писана обавештења ПС Нови Београд, као и Трећем ОЈТ о насиљу у породици од стране АА према сестри ББ, а повремено и према мајци ВВ, те да је постојала процена органа старатељства о високом степену ризика по безбедност ББ и ВВ, као и о даљој ескалацији сукоба, а имајући у виду све чешће и све бруталније нападе од стране АА према ББ.

Стога је правилно првостепени суд утврдио чињенично стање на основу напред наведених доказа, при чему је јасно и аргументовано изнео све разлоге због чега исте прихвата и зашто налази да је одбрана окривљеног којом негира извршење кривичног дела неоснована и срачуната на избегавање кривичне одговорности, при чему је довољно разјаснио одлучне чињенице и за свој закључак да је окривљени извршио инкриминисане радње за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, дао је јасне и аргументоване разлоге које у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 3 у вези става 1 КЗ, а што наводима жалбе браниоца окривљеног није доведено у сумњу. Што се тиче навода жалбе у односу на догађај од 18.11.2014. године да се ради о основном облику овог кривичног дела, односно кривичног дела из члана 194 став 1 КЗ, за које је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, овај суд налази да су овакви жалбени наводи неосновани, имајући у виду да је правилно првостепени суд нашао да је керамичка шоља за кафу средство које је подобно да тело тешко повреди, с обзиром да и из налаза и мишљења сталног судског вештака др Милоша Јанчића произилази да је оштећена критичног дана задобила крвни подлив у пределу десног ока, огуљотину у пределу десног обрадног лука и две расекотине у пределу десног обрадног лука, те су ове повреде квалификоване као лака телесна повреда и припадају скупини механичких повреда људског тела по врсти и карактеру нанесених активно замахнутим механичким оруђем, могуће замахнутом шољом, а повреда у виду две посекотине у пределу десног обрадног лука код оштећене као последица деловања одломљених партикулара оштрих и преломљених делова предметне шоље након њеног непосредног ломљења у тренутку

задавања ударца у пределу десног обрадног лука оштећене, при чему је критичном приликом остварен један контакт између механичког оруђа које повређује тело замахнуте шоље и тело оштећене, при чему је неспорно да је шоља средство које је подобно да тело тешко повреди.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора и врсте висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је овим околностима дао адекватан значај. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио чињеницу протеча времена и то у смислу да је кривично дело извршено у току периода од 2014. и 2016. године, ранији живот учиниоца, да није неосуђиван, да је отац једног детета, а од отежавајућих околности држање окривљеног после учињеног кривичног дела и однос према жртви у смислу да окривљени није изразио кајање због учињеног кривичног дела, па је с обзиром на све напред наведене околности, чињеницу да окривљени није био осуђиван у моменту извршења кривичног дела, те ценећи степен кривице окривљеног и тежину извршеног кривичног дела, те личност окривљеног као извршиоца, правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 2 године. За овакву своју одлуку у образложењу пресуде је дао разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, а који жалбеним наводима јавног тужиоца и браниоца окривљеног нису доведени у сумњу.

Имајући у виду степен кривице окривљеног и околности под којима је кривично дело извршено и по налажењу овог суда изреченом казном затвора у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа – судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић